

Postscriptum la mesajul

Călătoria de după contopire:

Când apa uită că a fost hidrogen

cu ocazia celei de-a 70-a aniversări a lui

Pujya Daaji

28 septembrie 2025, Kanha Shanti Vanam

Postscriptum la mesajul

Călătoria de după contopire:

Când apa uită că a fost hidrogen

Dragi prieteni,

Călătoria spirituală prezintă un paradox fundamental: ceea ce vedem ca fiind scopul final este de fapt doar începutul adevăratei creșteri. Această perspectivă, care este esențială pentru mesajul împărtășit în timpul *bhandarei* din septembrie 2025, ne determină să reexaminăm ideile noastre cele mai fundamentale despre progres, succes și natura realizării spirituale.

Oamenii din lumea noastră sunt obsedați de finaluri. Ne comportăm ca și cum absolvirea, pensionarea și iluminarea ar fi puncte finale. Dar natura ne arată altceva. A terminat o sămânță călătoria sa când în sfârșit iese la suprafață după ce s-a luptat în întuneric? Nu, este doar începutul. Apariția germenului nu este scopul; este primul pas către tot ceea ce contează – fotosinteza, creșterea, rodul, umbra oferită și, în cele din urmă, transformarea în sol pentru noi semințe.

A terminat o sămânță călătoria sa când în sfârșit iese la suprafață după ce s-a luptat în întuneric? Nu, este doar începutul. Apariția germenului nu este scopul; este primul pas către tot ceea ce contează – fotosinteza, creșterea, rodul, umbra oferită și, în cele din urmă, transformarea în sol pentru noi semințe.

Când Babuji a spus că fuziunea te face un începător, la asta se referea. Picătura care sărbătorește alăturarea la ocean în timp ce rămâne o picătură nu s-a contopit cu adevărat. Nu mai este nimeni care să sărbătorească o contopire reală. Este cea mai mare contradicție.

Știința și filosofia din spatele schimbării

Luați în considerare lecția profundă pe care ne-o predă chimia de bază: hidrogenul este volatil, periculos și evaziv; oxigenul aprinde fiecare foc și face ca totul să ardă. Cu toate acestea, când se combină, simbolizează ele distrugerea? Ele fuzionează pentru a forma apa, care susține toată viața. Dar iată adevărul mai profund: apa nu-și amintește că a fost hidrogen. Nu mai are o natură explozivă, nici măcar ca tendință suprimată. Transformarea este atât de completă încât natura sa originală nu mai există ca posibilitate.

Acest lucru se referă la modul în care creștem spiritual. Adesea ne gândim la creșterea spirituală ca la o adăugare la ceea ce suntem, cum ar fi învățarea de lucruri noi sau

Adesea ne gândim la creșterea spirituală ca la o adăugare la ceea ce suntem, cum ar fi învățarea de lucruri noi sau perfecționarea unui lucru. Dar schimbarea reală este ca alchimia. Nu îți întărești doar egoul; devii ceva complet diferit, care servește unui scop total diferit.

perfecționarea unui lucru. Dar schimbarea reală este ca alchimia. Nu îți întărești doar egoul; devii ceva complet diferit, care servește unui scop total diferit.

Bhagavad Gita discută despre *svadharma*, datoria sau scopul tău personal. Dar ce se întâmplă când schimbarea este atât de profundă încât *svabhava* ta, natura ta esențială, se transformă? *Dharma* apei nu este aceeași cu cea a hidrogenului și a oxigenului. Noua *dharma* este să curgă, să hrănească, să purifice și să susțină viața.

Mesaj: Nu devenim picături mai bune. Învățăm că adevărata noastră natură nu a fost niciodată „condiția de picătură”. Și chiar și această descoperire, care este foarte importantă, ne pregătește doar să începem adevărata muncă.

Ce implicații are acest lucru pentru viața de zi cu zi? În primul rând, schimbă modul în care percepem problemele și provocările. O ființă conștientă nu vede blocajele de trafic ca pe niște probleme în propria călătorie. Se consideră parte a fluxului, iar acest lucru îi influențează reacțiile. Poate alege o rută diferită, nu pentru că „trebuie să ajungă mai repede”, ci pentru că este în beneficiul fluxului general.

Această înțelegere schimbă totul în relații. Majoritatea certurilor apar când două picături încearcă să rămână separate, în timp ce susțin că vor să fie împreună. Când ambele persoane realizează că nu au fost niciodată picături separate, ci întotdeauna expresii ale aceleiași ape, ele nu mai sunt separate.

Tradiția vedică vorbește despre *prayatna* (efort) și *prasada* (har). Înainte de contopire, încercăm să devenim oceanul. După fuziune, realizăm că am fost întotdeauna oceanul care

se prefăce că este o picătură. Dar apoi vine partea cea mai dificilă: alegerea de a fi o picătură, știind că suntem oceanul, un paradox plin de enigme.

Din acest motiv Babuji numește acest lucru începutul. Un actor se poate pierde într-un rol, dar puteți juca rolul perfect știind că jucați? Este posibil să fiți pe deplin umani și să știți totuși că sunteți divini? Puteți simți cât de limitat este corpul în timp ce vă aflați în nelimitat?

Înțelepciunea limitării

Capacitatea de a ne schimba este ceea ce ne dă putere.

După contopire, călătoria constă în a învăța să vedeți limitările ca alegeri creative, mai degrabă decât reguli care trebuie respectate. Ați ales forma vieții voastre actuale nu pentru că a trebuit, ci pentru că se potrivește în imaginea de ansamblu.

Aici începe să se aplice filosofia în viața reală. Apa ia forma recipientului său nu pentru că nu poate fi modelată, ci pentru că a fi fără formă nu este util. Apa devine potabilă într-o ceașcă. În nori, se transformă în ploaie. Devine viața însăși în vasele de sânge. În mod similar, capacitatea de a ne schimba este ceea ce ne dă putere.

După contopire, călătoria constă în a învăța să vedeți limitările ca alegeri creative, mai degrabă decât reguli care trebuie respectate. Ați ales forma vieții voastre actuale nu pentru că a trebuit, ci pentru că se potrivește în imaginea de ansamblu.

Egoul spiritual care afirmă: „M-am contopit”, este cea mai periculoasă capcană. Acesta este hidrogenul care pretinde că este apă, dar rămâne hidrogen. Apa autentică nu trebuie să spună ce este. Ea doar curge, hrănește și curăță. Existența ei este declarația ei.

Această înțelegere ne eliberează de munca epuizantă de a fi excesiv de spirituali. Nu trebuie să păreți atotștiutori. Nu trebuie să vorbiți în moduri neobișnuite. Trebuie doar să fiți ca apa – mereu prezenți, de ajutor și adaptabili pentru a satisface nevoile momentului.

Serviciu nesfârșit

Când matematicienii au descoperit multiplele infinități, fiecare conținând toate celelalte, dar fiind diferite, au atins un adevăr spiritual. După contopire, călătoria nu mai înseamnă

a deveni mai mare. Înseamnă a găsi modalități nesfârșite de a servi în cadrul limitelor.

După contopire, călătoria nu mai înseamnă a deveni mai mare. Înseamnă a găsi modalități nesfârșite de a servi în cadrul limitelor.

Acest lucru este perfect ilustrat de o mamă care își hrănește copilul. Ea nu are nevoie să fie conștientă de univers pentru a avea grijă de viață. Schimbarea ei de la a fi o persoană la a fi mamă este completă și perfectă pentru ceea ce trebuie să facă. Dar chiar și cu această „limitare”, ea atinge infinitatea iubirii în sine.

Această învățătură schimbă modul în care abordăm practica spirituală. Învățăm să recunoaștem profunzimea în fiecare zi, în loc să căutăm experiențe extraordinare. Spălatul vaselor devine o lecție despre cum evoluează lucrurile. Respirația ne arată cum să schimbăm ceea ce este important. De fiecare dată când vorbim cu cineva, avem șansa de a practica limitarea conștientă în numele iubirii.

A fi nelimitat nu ne oferă cea mai mare libertate. Este ca și cum apa alege să devină gheață pentru a rămâne solidă, abur pentru a se ridica sau să rămână lichidă pentru a curge. Fiecare stare funcționează perfect, iar schimbările dintre

ele se produc în mod natural atunci când sunt necesare, nu pentru că oamenii sunt nemulțumiți de starea actuală. Poate că aceasta este adevărata libertate.

A fi nelimitat nu ne oferă cea mai mare libertate. Este ca și cum apa alege să devină gheață pentru a rămâne solidă, abur pentru a se ridica sau să rămână lichidă pentru a curge. Fiecare stare funcționează perfect, iar schimbările dintre ele se produc în mod natural atunci când sunt necesare, nu pentru că oamenii sunt nemulțumiți de starea actuală.

Mesaj de viață: Pe parcursul zilei, amintiți-vă că nu încercați să deveniți oceanul. Învățați să fiți apă în toate modurile în care apa funcționează în acest moment. Când beți apă, gândiți-vă la hidrogenul și oxigenul care și-au dat viața pentru a ajuta viața. Când aveți probleme, fiți ca apa și găsiți calea care satisface nu numai nevoile tale, ci și nevoile întregului.

După contopire, călătoria nu mai înseamnă să câștigați mai mult. Înseamnă să descoperiți ce puteți deveni renunțând în mod intenționat, cum puteți servi alegând să vă limitați și cum puteți iubi acceptându-vă forma limitată, știind în același timp că sunteți fără formă.

Aceasta este calea fără cărare care merge dincolo de toate căile. A crea o cale înseamnă doar a vă impune libertatea. Când oamenii îi întreabă pe Maeștri ce urmează după iluminare, ei zâmbesc. Vă dau un pahar cu apă și așteaptă să descoperiți infinitul în obișnuit, profunzimea în simplu și totul în suficient, esența găsirii totalității în suficiență.

Și în această realizare, are loc cea mai uimitoare schimbare: nu este vorba că obișnuitul devine sfânt, ci că în sfârșit vedeți că a fost întotdeauna așa. Apa a fost întotdeauna sacră. Trebuia doar să învățăm să vedem.

*Nu este vorba că obisnuitul devine sfânt,
ci că în sfârșit vedeți că a fost întotdeauna
asa. Apa a fost întotdeauna sacră. Trebuia
doar să învățăm să vedem.*

Cu rugăciuni către Marele Maestru,
Kamlesh

2